

РЕШЕНИЕ

№ 1994

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12297** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. К., подадена чрез пълномощника адв. Г. Г., срещу Заповед № 03-РД/2997 от 18.09.2020г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, в частта, с която е отказано финансово подпомагане на дружеството по заявление за предоставяне на финансова помощ в размер на 110 388,68 лева по „Мярка кризисно съхранение на вино“ по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2020г.

Жалбоподателят счита акта в оспорената част за нищожен, алтернативно – за незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Конкретно се сочи, че актът е издаден в нарушение на чл.34, ал.3 от АПК, тъй като на страната не е изискано становище и обяснения. Твърди се и че не е спазена установената форма - чл. 59, ал.2, т.2, т.4 и т.7 от АПК, като актът не съдържа мотиви, липсва правна и фактическа обосновка. По изложените съображения се иска да бъде прогласена нищожност, алтернативно да бъде отменена заповедта в оспорената ѝ част. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки.

Ответникът – изпълнителният директор на ДФЗ, чрез процесуален представител, оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Изразява писмено

становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 24.07.2020г. жалбоподателят [фирма] е подал заявление с идентификационен номер [ЕГН], УРИ 684591, за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019 – 2023г., мярка „Кризисно съхранение на вино“

Със Заповед № РТИ-03-14/06.08.2020г. е разпоредено извършване на проверка на място. За проверката е съставен доклад, видно от който заявителят отговаря на критериите за допустимост, договорни и нормативни задължения. Съгласно приложение КЛ от доклада „проверка на наливни вина“ е налице съответствие по всички показатели, предоставеният технологичен дневник № 3 съответства на приложения към заявлението и данните в него удостоверяват, че заявените партии и количества вина отговарят на партидите и количествата вина, измерени при проверката на място. При проверката не са установени факти и обстоятелства, които да водят до съмнение за наличие на изкуствено създадено условие за получаване на помощта.

Въз основа на извършените проверки, изпълнителният директор на ДФЗ издал оспорената Заповед № 03-РД/2997 от 18.09.2020г., с която е одобрил финансова помощ в размер на 8 140,26 лв. и е отказал подпомагане в размер на 110 388,68 лева по посочени в таблица 2 партии червено сухо вино. Като мотиви за отказа в заповедта е посочено единствено, че съгласно извършена проверка на място и технологични карти е установено, че заявените количества вино са в процес на производство съгласно технологията за производство на вино и не отговарят на критериите за допустимост.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е установило, че според приложените по делото снимки на резервоарите с акцент на контролен талон, има записана манипулация бистрене или филтриране с дати, попадащи в заявения период на съхранение на партидите вино с подпис на технолог, като липсват записи на манипулации само на резервоари 18 и 38 от партида 1995, които са одобрени за финансиране.

Вещото лице е извършило посещение на място, където е поискало дневник № 3 за проследяване записите на партидите 1955 и 1956, заявени за подпомагане, при което е установило, че съгласно записите в дневника вино от партида 1955 към дата 11.08.2020г. е било произведено и други технологични манипулации не са извършвани. Партида 1956 е била заприходена на 31.03.2020г. и не са извършвани манипулации с партидата до 22.09.2020г. Заключение на експертизата е, че към датата на проверката на място /11.08.2020г./ виното от партиди 1955 и 1956 е било произведено. Вещото лице е посочило, че при съхранение на вече произведено червено вино по преценка на технолога се прилагат енологичните практики „бистрене“ и „филтриране“, чиято цел е да не се образуват утайки в крайния продукт. Вещото лице подробно е описало в какво се изразяват посочените технологични практики. Констатирало е, че тези практики не са описани в дневник № 3, което според експертизата означава, че те не са извършени.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на Т. Т. – директор производство във „Винарна С.“. Според показанията на свидетеля, в производството на вино, реколта 2019г.г., партида 1955 и 1956 не са използвани практиките бистрене

и филтриране, но те могат да се използват в процеса на съхранение на виното. Според показанията на свидетеля, няма как да са приложени тези практики и това да не е отразено в дневника за манипулации.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, за което в оспорената част актът е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Оспореното уведомително писмо е издадено от изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл.56, ал.1-3 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, Държавен фонд "Земеделие" предоставя финансова помощ по пазарните мерки в лозаро-винарския сектор съгласно правото на Европейския съюз. Министърът на земеделието, храните и горите утвърждава Националните програми за подпомагане на лозаро-винарския сектор за срок 5 години. Министърът на земеделието, храните и горите издава наредби за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Националните програми за подпомагане на лозаро-винарския сектор.

На основание чл.56, ал.3 от Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз е издадена от министъра на земеделието, храните и горите НАРЕДБА № 6 от 26.10.2018 г. за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Национална програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019 – 2023 г. /Наредба № 6/. Видно от чл. 92, ал.10 от Наредба № 6, одобрението на заявленията за подпомагане, респективно отхвърлянето му се осъществява с издаването на заповед от изпълнителния директор на ДФЗ. С оглед цитираните разпоредби, съдът приема, че оспорената заповед се явява издадена от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма на акта по чл.92, ал.10 от Наредба № 6 – волеизявлението на административния орган е обективизирано в писмена заповед. Основателни са обаче възраженията на жалбоподателя за неспазване изискванията за мотивиране на акта. Съгласно чл.59, ал.2 т.4 от АПК актът следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. В случая това изискване не е спазено.

Относно правните основания за отказа, в акта напълно липсват такива. В оспорената част не е посочена нито една правна норма, всъщност волеизявлението за отказ няма никаква юридическа обосновка. Това само по себе си представлява съществено процесуално нарушение, тъй като непосочването на правното основание за отказа за предоставяне на финансовата помощ ограничава възможността на засегнатото от акта лице да организира защитата си, а освен това пречатства и съдебния контрол за законосъобразност, доколкото съдът трябва да провери дали посочените от органа фактически основания попадат в хипотезата на визираната от административния орган правна норма.

Съгласно чл.89 от Наредба № 6, подпомагането по мярка "Кризисно съхранение на вино" обхваща дейността по временното оттегляне от пазара и съхранението на вино в складове или собствени помещения за съхранение в обекти за производство на вино. Мярката се прилага за произведени в страната вина, временно оттеглени от пазара и съхранени в складове или помещения за съхранение в обекти за производство на вино, поради липса на възможност за търговска реализация. Финансовата помощ се

предоставя за складирана партида вино, налична в склада/помещението преди подаване на заявлението и проверката на място. Минималният период за складиране на виното е 1 месец. Съгласно чл.92, ал.3 от Наредба № 6, не се предоставя финансово подпомагане за складирана партида вино, изведена от склад/помещение за съхранение, преди да е изтекъл периодът на съхранение, посочен в заявлението по чл. 92, ал. 2.

Видно от разпоредбата на чл.92, ал.3 /в приложимата към датата на кандидатстване и на издаване на заповедта редакция/, в заявлението за предоставяне на финансова помощ за всяка съхранявана партида задължително се посочва: 1. датата, на която виното е внесено за съхранение, и периодът на съхранение; 2. място на съхранението; 3. начин на съхранение – бутилирано, опаковано или наливно; 4. описание на партидата: а) за наливни вина – с данни от дневник № 3: категория, наименование, съхранявано количество от партидата; бяло/червено, сорт, година, съд, в който се съхранява; б) за бутилирани/опаковани вина – с данни от дневник № 6: категория, търговско наименование, брой и обем на бутилки/опаковки, номер на производствена партида с дата на бутилиране, бяло/червено, сорт, година; бутилираното/опакованото вино, заявено за съхранение по мярката, се съхранява в затворени складове/затворени помещения.

Предвидено е /чл.92, ал.7/, че ДФЗ извършва административна проверка на документите, както и проверки на място в склада/помещението за съхранение. При установяване на несъответствия при проверките на място, ДФЗ следва да уведоми кандидата писмено, който в срок до 5 работни дни от получаване на уведомлението трябва да отстрани нередовностите и/или непълнотите и да предостави изисканите документи и/или писмени обяснения. В срок от 10 работни дни от получаване на резултатите от проверките на място и получаване на допълнителна информация изпълнителният директор на ДФЗ със заповед одобрява подаденото заявление или мотивирано отхвърля подаденото заявление.

Основанията за отказ са посочени в чл.92, ал.11 – когато: 1. когато кандидатът не отстрани нередовностите и/или непълнотите или не представи документите по ал. 9 в определения срок; 2. кандидатът е представил пред ДФЗ декларация и/или документ с невярно съдържание, неистински и/или подправен документ; 3. кандидатът попречи на извършването на проверка на място по ал. 8 с изключение на случаите на непреодолима сила и/или извънредни обстоятелства; 4. се установи неспазване на разписани в наредбата или договора изисквания, както и при неспазване на разпоредби от правото на Европейския съюз; 5. се установи несъответствие с изискванията към кандидата; 6. се установи, че вината не са произведени в страната и/или са плодови вина, или вина, получени чрез купажиране, смесване или енологични манипулации на вносни вина.

В случая, както беше казано, административният орган не е мотивирал отказа си с някое от основанията по чл.92, ал.11 от Наредба № 6. Предвид изложените, макар и лаконични фактически констатации, може да се направи заключение, че отказът е обоснован с неприключен производствен процес, т.е. с неизпълнение на общите предпоставки за допустимост на помощта. Тези констатации и изводи на административния орган обаче се оборват от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

На първо място, видно от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно, логично и обосновано, към датата на извършената проверка на място, а

следователно и към датата на издаване на оспорената заповед процесните количества вино от партиди 1955 и 1956 са били произведени.

Съгласно чл.31 от НАРЕДБА за условията и реда за регистриране и заличаване от регистъра, данните, подлежащи на вписване, начина на водене на дневниците, съдържанието и формата на декларациите на реколтата и стоковата наличност и контрола върху регистрираните лица и дейността им, приета с ПМС № 239 от 8.09.2004 г., регистрираните производители на вино и на продукти от грозде и вино и регистрираните производители на спирт, дестилати и спиртни напитки водят дневници по образци съгласно приложение № 3. Приетите суровини и материали за преработка, завършените технологични практики и производствени манипулации, вложените суровини и материали, бутилираната и реализираната крайна за производителя продукция се вписват в дневниците в деня на извършването им. Съгласно чл.34, ал.1-3, в дневник № 3 се вписват извършените производствени манипулации. Производствените манипулации се описват подробно по реда на тяхното извършване.

Видно от събраните по делото доказателства, в това число от представените с административната преписка копия от дневник №3, не се установява в него да е отразено извършването на манипулациите „бистрене“ и „филтриране“. Доколкото няма основания да се счита, че дневникът не е правилно и коректно воден, не е оспорена и не е опровергана истинността на вписаните данни в него относно производствените манипулации, следва да се приема, че същият отразява вярно извършените действия и операции. Обстоятелството, че практиките „бистрене“ и „филтриране“ не са използвани при производството на виното от процесните партиди се потвърждава и от разпита на свидетеля Т. Т.. Събраните в тази насока писмени доказателства, заключението на експертизата и свидетелските показания са непротиворечиви и си кореспондират взаимно, поради което съдът ги кредитира изцяло.

На тези доказателства не могат да се противопоставят веществените доказателства - снимките на технологичните карти, на които се е позовал административният орган, за да приеме, че "бистрене" и "филтриране" са били приложени като част от производствения процес и че поради това спорните партиди вино са били в процес на производство.

Административният орган не е обосновал тезата си, че посочените манипулации са част от процеса на производство на виното. Напротив, видно от разясненията, дадени от вещото лице, практиките „бистрене“ и „филтриране“ могат да се прилагат на различни етапи от производствения процес, както и при съхранението на вече произведено червено вино. В същия смисъл е и становището /л.164/ на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лозата и виното, според което „бистренето“ и „филтрирането“ са разрешени енологични практики, които „се използват за осигуряване на правилна винификация, правилно пречистване и правилно съхранение на готовия продукт – виното“. Посочено е също, че те могат да се прилагат самостоятелно или отделно, като продължителността на съхранение на виното и условията, при които се то се съхранява, определят необходимостта от периодично прилагане на тези енологични практики. Следователно, въз основа на експертизата и цитираното становище, се налага извод, че „бистренето“ и „филтрирането“ могат да се използват както в процеса на производство на вино, така и впоследствие при неговото съхранение. В настоящия случай от доказателствата по делото се налага

извод, че ако тези практики са били приложени, то това е станало след като виното е било произведено, в процеса на неговото съхранение. Анализът на чл.89 от Наредба № 6 обаче не сочи, че за произведено наливно вино, което е било подложено на въпросните манипулации в процеса на съхранение, е недопустимо подпомагане по мярката. Подобно тълкуване според съда не съответства нито на буквата, нито на целта на закона.

С оглед изложеното дотук съдът намира, че немотивирано и необосновано изпълнителният директор на ДФЗ е отказал финансово подпомагане на жалбоподателя за процесните количества вино, описани в т.ІІ от заповедта. В оспорената ѝ част Заповед № 03-РД/2997 от 18.09.2020г. се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да бъде върната на административния орган за издаване на нов акт, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона .

При този изход на спора искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото /за държавна такса, възнаграждение на вещото лице и за адвокат/ следва да бъде уважено. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, тъй като договореното и платено възнаграждение е малко над минималния размер, изчислен съобразно материалния интерес по делото съгласно чл.8,т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, ІІІ отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед № 03-РД/2997 от 18.09.2020г. на изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие”, в частта по т.ІІ, в която е отказано подпомагане на дружеството по заявлението за предоставяне на финансова помощ в размер на 110 388,68 лева по „Мярка кризисно съхранение на вино“ по Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2020г.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне съобразно дадените в решението указания.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 5 823 лева (пет хиляди осемстотин два и три) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ:

